

הסוגיא בגמרא	הרמז	שם הדף	הדף
אמר ר' יוחנן: אחורי ארי ולא אחורי אשה, אחורי אשה ולא אחורי ע"ז. הלכה: יזהר מאוד מהרהור באשה, ואם האשה לפניו, לא ילך אחריה אלא ילך לפניה. וחמור יותר לילך אחר עובדי ע"ז, דקשה לפרוש ממנה משאר עבירות.	בס"א אשה לאחוריו	בס"א	ס"א א ³
ההוא ספדנא דנחית קמיה דרב נחמן, אמר: האי מת, צנוע באורחותיו הוה, אמר לו רב נחמן: את עיילת בהדיה לבית הכסא וידעת?! דתניא: כשם שנפרעים מן המתים - כך נפרעים מן הספדנין המשבחים בגוזמא ושקר.	בספדן בור שלא יודע להספיד	בס"ב	ס"ב א ³
במשנה: כל חותמי ברכות שבמקדש היו אומרים: "עד העולם", משקלקלו המינין ואמרו אין העולם אלא אחד, התקינו שיהיו אומרים: "מן העולם ועד העולם". כל כך למה [כלומר - למה לא יאמרו אמן ודיו?] - לפי שאין עונין אמן במקדש, שנאמר: קומו וברכו "מן העולם ועד העולם".	בסגירתה בסיום הברכה	בס"ג	ס"ג א ¹
אמר ר' לוי בר חייא: היוצא מבית הכנסת ונכנס לבית מדרש ועוסק בתורה - זוכה ומקבל פני שכינה, שנאמר: "ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלוקים בציון". הלכה: אחר שיצא בבוקר מבית הכנסת ילך לבית מדרש ויקבע עת ללמוד תורה.	בס"ד שכינה מסייעתו	בס"ד	ס"ד א ³